

Beatrijs.

- C. Hier volgt een extra uitzending van onze nieuwsdienst.
In het klooster "Maria's Ongewenste Gevangenis" in Maagdenschennis is vannacht een mirakel aan het licht gekomen, dat buitengewoon veel overeenstemt met de oude Beatrijslegende uit de Middeleeuwen.
Het blijkt dat ook hier een Zuster, genaamd Beatrijs, veertien jaar onopgemerkt wegbleef. Wij schakelen over naar onze speciale verslaggever in Maagdenschennis ZL.
- W. De wonderen zijn de wereld dus nog niet uit, en de VPRO heeft als eerste een interview met de Zuster. Ja, Zuster, doet U uw verhaal maar.
- E. Nou hè....ik verveelde me zo hè....eh....en toen hè... nou hè....kwam de groentenman.
- W. U bent de groentenman Cornelis Spruit, neem ik aan....
- G. Ja, dat is te zeggen.. Kijk, ik wás de groentenman... maar toen ik zo'n veertien jaar geleden met een lading peen.....
- E. Erwtjes, lieve.
- G. Erwtjes?
- E. Ja. Je weet toch dat peen in het klooster verboden is....
- G. Nou ja, met erwtjes dan naar het klooster ging, zag ik daar ineens dit stuk zitten kniezen, en ik dacht: "Cornelis, jong, wat een doodzonde hè....
- W. En daarna dacht U aan een boom zo volgeladen.....
- G. Ja, pruimen zat nietwaar.
- J. Maar het gat moest toch opgevuld worden
- G. Dat dee ik maar ál te graag, ja
- W. Hm, ik bedoel Zusters plaats in de gemeenschap
- G. Nou, het was haast niet te merken dat ze ooit non was geweest.
- E. Meneer bedoelt vast de kloostergemeenschap?
- G. Oh, dát soort gemeenschap...
- E. Nou kijk, dat was inderdaad even moeilijk. Vroeger dee Maria dat nog wel eens als bijverdienste, maar die heeft het de laatste tijd veel te druk daarboven. Al die Vietnam-slachtoffers identificeren.....
- G. Maar ineens kwam daar een arm weesmeisje aan, zó arm dat ze niet eens een naam had. En ineens, ploemp, was alles gered, net als in een bestseller.
- E. We zeeën: Arm weesmeisje, wil jij effies hier blijven zitten en op de bel letten tot wij terug zijn..... Ze wou eerste niet, maar toen ze priors portret zag, maar ál te graag. Diezelfde avond stond C'neel met z'n tandem bij de poort en we trapten húp....de vrijheid tegemoet.
- W. En zó veertien jaar rondgefietst?.....
- E. Nee, dat loeder.... Ja, kijk maar niet zo onschuldig.... Liet me na zeven jaar in de steek. Meneer had er genoeg van. Hij ging ervandoor met de dochter van een buitenechtelijke generaal, als kortverbandvrijwilliger.
- G. Generaal Buiten dienst, schatje.
- W. Dat doet er weinig toe, 't is toch éénpot nat. U bleef alleen achter.
- E. Nou, een zware tijd, hoor. Geen enkele avond meer vrij. Ja, ik moest toch ergens geld verdienen voor mijn bloedjes van kindertjes. De stakkertjes verkochten drugs aan de Amerikaanse toeristen in Hip Amsterdam.
Na zeven jaar had ik er genoeg van en ik dacht: "Meid, waarom ga je niet terug naar je klooster. Het wordt je best vergeven. De beste breister mag wel eens een steek laten vallen, dus een amateur wel een hele wagonlading.
- W. En U liet uw bloedjes bij de Hippies.
- E. Ja, die zijn liefderijk opgenomen. Nou, en ik weer terug, hè....LIFTEND.
Nou, ik stap het klooster binnen en zeg; "zo, arm weesmeisje, jij kan wel weer gaan". Maar arm weesmeisje wou helemaal niet meer gaan. Arm weesmeisje had het veel te goed naar haar zin. En mij hadden ze niet eens gemist. Je begrijpt, ik des duivels, en haal de prior erbij om het een en ander recht te zetten....
Nou, het leek net: Wie van de drie is het echte lid van het klooster. Wil het echte lid opstaan....
De prior zei tenslotte: "De beatrijs, die ik ken, dus de echte, heeft een klein moedervlekje onder de linkerbil". Nou, dat heb ik niet, dus ik stond hup wee, op de keien. Maar wie kwam daar an.....me eige groentemannetje, op ze fietsie....
- G. Ja, de generaalsdochter hield niet van spruitjes, en ik dach'la'k maar weer es

naar dat klooster gaan. Keus in overvloed, en ik zie nèt mijn eigen Beatrijssie lopen.

Nou, alles is weer goed gekomen.

E. We hebben het klooster helemaal niet meer nodig, want ik ben nu moeder

G. En ik overste.

W. Wát een ledenwinst voor de KRO.